

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Odličen obmejni Slovenec umrl. V Svečini je umrl v nedeljo, 31. marca, zvečer šerbinek Josip, p. d. Kušter, posestnik in cerkveni ključar ter odličen rodoljub. Star je bil 73 let in je bil daleč po naših obmejnih krajih znan kot slovenski narodnjak in zaveden katoliški mož. Bil je med ustanovitelji domače Hranilnice in posojilnice ter član raznih naših organizacij. Bil je svoj čas tudi župan, načelnik krajevnega šolskega odbora in prvovrsten vinogradnik. Pokojni je brat g. Ivana šerbineka, člana banskega sveta in znanega odličnega vinogradnika v Svečini. V težkih časih pred vojno je bila šerbinekova družina ena redkih hiš ob naši severni meji, ki je v teh krajih bila narodnozavedna in delavna. Pogreb odličnega pokojnika se je vršil v sredo, 3. aprila, dopoldne ob devetih. Šerbinekovim naše odkrito sožalje!

Dolgoletnega naročnika katoliških časopisov je Gospod poklical po plačilo! V Kamnici pri Mariboru je poklical Gospod po večno plačilo tih pred velikonočnimi prazniki Jurija Maček. Rajni je bil vzoren vinogradnik, sadjar, dolgoletni občinski odbornik in odbornik kamniške posojilnice. Nad 50 let je bil naročnik »Slov. gospodarja« in še raznih drugih katoliških listov. Blagopokojni je bil vesele narave in je njegovo občo priljubljenost dokazal številno obiskani pogreb. Rajnemu svetila večna luč — preostalih naše sožalje!

Smrt blage matere. V splošni bolnišnici v Mariboru je dne 22. marca umrla Gundi Lucija, 66letna gospodinja iz Sp. Sv. Kungote. Pokojna je bila splošno priljubljena daleč naokrog ter dobra mati svojim otrokom, možu pa zvesta tovarišica skozi življenje. Dolgoletni zvesti naročnici našega lista naj sveti večna luč — žalujočemu možu in otrokom pa naše iskreno sožalje!

Smrt stare žene in organista. Pri Sv. Martinu pod Vurbergom so na Jožefovo jutru našli mrtvo 90 letno Elizabeto Radakovič. Kmalu nato pa nas je presunila vest, da je po kratki boleznj umrl naš prejšnji organist Stanko Novak. Skrbel je vedno za lepo petje v cerkvi. Njegov pogreb je bil na velikonočni ponedeljek dopoldne. G. župnik se je v ganljivih besedah poslovil od rajnega. Naj obema sveti večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Smrt je pokosila preužitkarja Jožefa Rojko iz Vumbaha pri Vurbergu v starosti 80 let. Rajni je bil dolgo let občinski odbornik bivše občine Vurberg ter dolgoleten naročnik »Slov. gospodarja«. Naj počiva v miru! — Na sedmini se je nabrlo za novo lavantinsko bogoslovje znesek 100 din, za kar bodi vsem darovalcem srčna hvala!

Poveljnik gasilske čete umrl. Na velikonočni ponedeljek so v Moščancih spremili k večnemu počitku uglednega posestnika in poveljnika tukajšnje gasilske čete g. Temlina. Pogreba se je udeležilo nad 120 gasilcev in mnogo njegovih prijateljev in sorodnikov. Bodi mu lahka domača zemlja!

Dva smrtna primera v št. Vldu pri Ptuj. V visoki starosti 82 let smo pokopali uglednega moža Martina Turk iz Trnovca. Rajni je bil večletni bivši župan občine Trnovec in cerkveni ključar podružne cerkve na Selah. Kako priljubljen je bil, je pričal njegov pogreb. Na zadnji poti sta ga od doma poleg številnih pogrebcev spremljala tudi domači g. župnik p. Daniel Tomšič in p. Marijan Gojkošek iz Ptuja, rojak iz vasi Trnovce. Cerkevni pevci so mu zapeli žalostinke doma pri hiši žalosti, pri cerkvi in ob grobu. Na sedmini se je nabrlo 155 din za novo lavantinsko bogoslovje. Naj mu sveti nebeška luč! — Dne 17. marca pa smo spremili k večnemu počitku njegovo sosedo preužitkarico Terezijo Turk v starosti 76 let. Bila je krščanska in globoko verna žena, ki je svojih sedem otrok vzgojila v krščanskem duhu in so vsi lepo preskrbljeni. Na njeni sedmini pa se je zbralo 98 din za novo bogoslovje. Bog ji daj v miru počivati, enkrat pa sveti raj uživati!

S sv. obhajilom se pripravil na nenavadno smrt. Iz Savceva pri Sv. Tomažu poročajo: Padel je pod smrtno koso posestnik Jožef Klemenčič, kateri je podiral hrast in pri podiranju ga je zagrabilo vejave hrasta ter ga smrtno poškodovalo. Par minut po nesreči je poškodbi podlegel. Rajni je bil pravi katoliški mož, kar je pokazal pogreb, ki je bil na veliki petek. Rad je prejemal sv. zakramente. Še par dni pred nenadno smrtjo je pristopil k mizi Gospodovi in prejel zadnjo sveto popotnico. Rajni nam bodi zgled, kako moramo biti pripravljeni na vse slučaje! Blagopokojni zapušta ženo in odraslega sina. Počivaj v miru, dragi Jožef, in večna luč naj Ti sveti! — Družini naše sožalje!

Naša zvesta naročnica umrla na Polensaku. Žalostno so zadoneli zvonovi in naznanjali vsej fari tužno vest, da nas je zapustila 68 letna posestnica in preužitkarica Marija Šilak v Brezovci pri Polensaku. Zadnje ure življenja ji je lajšala hčerka, katero je nadvse ljubila. Tudi mož objokuje svojo dobro ženo v dobri veri, da se snideta onkraj groba. Pogreb nepozabne je bil 15. marca. Voda je prestopila bregove, poplavlila cesto, da so pogrebelci le s težavo gazili za pogrebni vozom. Ob odprtem grobu je spregovoril g. župnik tolažilne besede, za katere so mu vsi hvaležni. Pokojnica je bila nad 20 let zvesta naročnica »Slov. gospodarja« in je s tem dokazala, da še vlada po naših kmečkih hišah katoliški duh. Lahka ji bodi zemlja, naj počiva v miru! — Žalujočim naše sožalje!

Žrtev materinstva in smrt uglednega kmeta. V ptujski bolnišnici je kljub zdravniški oskrbi postala žrtev materinstva Marija Petrovič, roj. Kozel, iz Velike Varnice. Rajna je v najlepši dobi življenja zapustila moža in par nepreskrbljenih otrok. — V Mali Varnici je od kapi zadet 17. marca umrl šmigoe Fran v starosti 71 let. Pokojni je bil župan, bil je član krajevnega šolskega odbora in skrben gospodar. Pogreb se je vršil na praznik sv. Jožefa in se ga je udeležilo veliko število ljudi, pri odprtem

Botrice in botri!

Vabimo vas, da za svoje birmance že sedaj kupite primerne spominke. Najbolj nerodno je na dan birme se prerivati in na hitro kupovati. Oglejte si našo bogato izbiro molitvenikov, rožnih vencev, venčkov in drugih spominskih predmetov! Najugodnejše boste kupili te predmete v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila: Maribor: Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Trg kralja Petra 6 ter v Ptuj: Slovenski trg 7.

grobu se je pa poslovil od njega domači g. kaplan, pevci pa so zapeli par žalostink. Naj počivata v miru, preostalih naše sožalje!

Dva smrtna primera v Turškem vrhu pri Zavrču. Dne 18. marca je naznanil zvonček pri zavreki podružnici, pri Sv. Mohorju, da je preminula dobra in blaga žena Marija Kokot, p. d. Boltežarčova mama, v 79. letu starosti. Bila je priljubljena pri svojih domačih in odlikovala se je kot dobra sosedica ter je v tem smislu vzgojila tudi svoje hčere, ki so jo vse na večer njene življenja lepo negovale v dolgi bolezni. »Slov. gospodar« je že več desetletij stalen gost pri hiši. Naj ji ostane blag spomin! — Dne 20. marca pa je odšel v večnost Veselič Jožef, p. d. Kabernjačkov Pepček, v starosti 64 let. Bil je ranjen v svetovni vojni in kot ujetnik je bil odpeljan v Rusijo, od koder se je vrnil leta 1920. Bil je večletni odbornik in vseskozi spoštovan, kar je pokazal njegov pogreb, ki so se ga udeležili rajnikovi znanci in prijatelji. Bil je dober oče svojim štirim otrokom, ki so vsi oskrbljeni. Bil je dolgo vrsto let naročnik »Slov. gospodarja«, kar bodo njegovi nasledniki nadaljevali. Rajnega bomo ohranili v dobrem spominu!

Smrt zaslužnega moža. V velikem tednu je zatisnil svoje oči najstarejši faran v Belih vodah v starosti 85 let Mihael Govtnik, posestnik na preužitku, p. d. Vrtačnik. Rajni je bil stroge krščanske vere. V njegovo hišo prihajajo samo naši listi, najbolj priljubljen mu je bil »Slov. gospodar«, katerega naročnik je bil dolga leta. Mnogo se je udeleževal na gospodarskem in cerkvenem polju. Bil je dober pomočnik v živinskih boleznih in je bil mnogim v veliko pomoč. Največjo skrb pa je imel pri romarski cerkvi Sv. Križa, kateri je ključaril mnogo let in je bil v mladih letih priča nekaterim čudežnim pojavom, ki so se tukaj godili, ter je rad še sedaj to pripovedoval domačim in raznim odličnikom, ki se zanimajo za zgodovino. Bil je zelo spoštovan, kar je pokazal tudi pogreb. G. provizor se je v lepih besedah poslovil od rajnega in orisal njegove zasluge za cerkev. Bodi mu zemljica lahka — žalujočim otrokom pa naše sožalje!

Visokošolec umrl na Planini pri Sevnici. Umrl je visokošolec veterinar Ivan Poljanec iz Pistoč. Smrt je vzbudila sočutje vseh faranov. Žalujočim staršem in bratoma iskreno sožalje!

gumnemu možu uspelo, da je mlado ženo osvobodil. Tudi njega je orel s kremplji in kljunom hudo zdelal po obrazu in roki. Končno so se ljudje zavedli in z združenimi močmi jim je uspelo, da so orla pregnali iz avtobusa.

70.000 ameriških letalcev. Vodja zvezne oblasti za civilno letalstvo v Zedinjenih državah, Robert Hinckley, je izrazil svoje prepričanje, da bodo te države ob koncu l. 1941. razpolagale s 70 tisoč letalci s pilotskimi diplomami. Ta čas ima 24.144 letalcev takšno diplomu, to je 6000 ali 30 odstotkov več nego lansko leto. Če pojde v tej meri naprej, se bo sedanje število v treh letih pač potrojilo. Hinckley je nadalje sporočil, da so v prvih šestih mesecih letošnjega leta v Zedinje-

bi si mnogi želeli, je pripovedoval sin o povratku; on da je bil čisto zadovoljen s hrano, ker doma ni bil vajen česa posebnega. In hrano so dobivali, dasi ne dosti, pa redoma.

Štef se je staremu zdaj nekoliko zasmilil. Sin je vedno rad delal, ugovarjal mu ni nikoli. Ko mu je pred dobrimi sedmimi leti pripeljal na dom zaželeno nevesto, mu je sin na skrivaj poljubil roko. Bil mu je hudo hvaležen. Tudi tedaj, ko ga je žena zapustila — otrok jima je kmalu po rojstvu umrl — ni v ničemer dolžil očeta. Sploh nikogar ne. Za materino javkanje in zmerjanje, ki ga je opravljala nad očetom, se ni mnogo zmenil; mater je celo tišil. Sam pa je na tihem prenašal svojo boleost.

Nekoč se je očetu na rami razjokal. Pozneje pa ga je bilo tega dejanja sram.

Sina je Smeh imel rad. Ta večer pa, ko ga je opazoval pri delu, mu je srce prešinila neka bridkost. Zavedel se je vse nesreče, ki lahko doleti Štefa. Že doslej mu trpljenje ni bilo tuje. Leto dni se je zdaj pehal v tujini samo zato, da reši domačijo. Medtem pa, ko je sin garal za dom, so očeta tožili. Antolin, prokleti čevljar, ga je. Za denar, ki mu ga ni mogel vrniti. Ni si dal dopovedati, da mu tistih sedem tisočakov poplača jeseni, ko se vrne sin iz tujine. Ne, zahteval je denar takoj na roko. Razumljivo je, da stari Smeh tega ni zmogel. Pisal je sinu v Nemčijo, naj mu pošlje denar in to čimprej. Toda

dobil je čez kakih štirinajst dni le deset mark in pismo, da mu več ne more poslati, ker oblast ne dopusti.

No — s tem denarjem pa si le pomagaj, Smeh, če si moreš... Žena pa mu je nekega večera, ko je bil posebno potr, začela razkladati svoje misli. Nalovila jih je okrog po srenji pri vaških klepetuljah. Češ, da ni treba redno plačevati dolgov, saj so vendar pod zaščito; za zdaj da se jim ne more nič zgoditi — pozneje pa dolgovi spet padejo...

Možu je bil ta nasvet v tolažbo. Saj je že čisto obupal. V posojilnico na Cankovo pa spet ni hotel iti, saj se je od zdaj naprej bal dolga kakor hudič križa. — In je verjel ženi. Poleg tega je pa proti Antolinu kuhaj jezo. Včasih je kar krel, da ga čevljar prav zdaj terja, ko je v največji sili. No — razumljivo je že, da tako pritiska na svoje dolžnike, ko je na pomlad začel zidati. Toda, ako se tudi on nekoliko zadolži, ni nič hudega. Bo vsaj kušal, kako se živi pod zadolženo kožo... Vse te misli, ki se jih je nalezal od svoje žene, je Smeh dan na dan prelival v svoji glavi. Če za drugo ne, za tolažbo so pa vendarle bile; poleg tega se mu je pa tistikrat v srcu nabirala neka škodoželjnost do Antolina. V tem starem, nekdanj tako poštenem srcu se je nabirala. In bilá je podobna postani vodi ob zapuščenem jezu.

Toda Smeh se je uračunal. Ni še nastopilo poletje, ko je dobil pozivnico, da mora na sodišče. Starec je prišel

Špirit se naj izdeluje iz vina in žganja

Naši napol kameniti hribčki v večini primerov niso sposobni za drugo kulturo kot za vinsko trto. To velja predvsem za Haloze, Slovenske gorice, obmejni Kozjak pa tudi za kraje okrog Šmarja, Bizeljskega itd. Prebivalci vseh teh krajev so navezani na glavni pridelek — vino. Toda samo vino ni neobhodno potrebno za preživljanje, kot n. pr. kruh, mast, meso itd. V tem je razlika med našimi žitnorodnimi in vinorodnimi kraji. Prebivalci iz vinorodnih krajev so prisiljeni kupovati kruh, dočim se žito, ako se ne proda, lahko porabi doma kot hrana za ljudi, pa tudi kot živalska hrana. To je gola stvarnost, ki pri današnjih mednarodnih prilikah pride še bolj do izraza, kajti danes je iz dneva v dan večje povpraševanje za žitom, dočim po vinu skoraj nihče več ne povprašuje. Nazadnje bi to dejstvo še ne bilo tako strašno, ko bi pri tem ne grozila našim revnim vinorodnim krajem lakota in splošno pomanjkanje.

Tu je treba pomagati. Prva in menda najbolj uspešna pomoč našim revnim vinorodnim krajem bi se pa dosegla, če bi naše tovarne špirta porabljale za proizvodnjo špirta namesto žita in koruze vino in žganje. Pri nas je okrog 51 tovarn špirta, ki proizvajajo okrog 1700 vagonov (okrog 5.000.000 litrov) 100% špirta. Vse te tovarne porabljajo za proizvodnjo špirta rastline z velikimi količinami škroba, v prvi vrsti žitarice, naj-

več pa koruzo. Špirit se uporablja v razne svrhe, največ pa za napravo likerjev, rumca, octa, konjaka za izboljšanje vina, namenjenega za izvoz, v zadnjem času pa v čimvečji množini kot mešanica k raznim gorilnim oljem, bencinu (aeroplan) itd. Zakaj neki ne bi vse te tovarne ta špirit delale iz vina in žganja, ki že itak imata alkohol, kot špirit sam? Žito in koruza se pa lahko na drug način proda, ne glede na to, da nam je potrebno kot hrana predvsem za revnejše kraje. V tem pravcu je treba delati in podvzeti vse mere, da se zamenjajo surovine za proizvodnjo špirta (žganje in vino namesto žita in koruze). Oskrbovanje tovarn z vinom in žganjem ne bi bilo težko, ker bi kmetje sami iz vina kuhali žganje, katero bi se lahko pošiljalo kot blago z manjšim obsegom. S tem bi se dalo rešiti tudi zelo pereče vprašanje samorodnic, predvsem šmarnice, ki bi se prekuhala v žganje, žganje pa porabilo za proizvodnjo špirta. Rešeno bi bilo zelo težko vprašanje šmarnice, pa tudi vprašanje trošarine bi izgubilo svojo proti vinogradniku naperjeno ost. Vinska kriza bi se povoljno rešila, vsa akcija bi pa ugodno odjeknila v siromašnem življenju zapostavljenih prebivalcev vinorodnih krajev, s čimer bi se zadovoljivo dvignilo še celotno gospodarsko stanje države in s tem v zvezi narodna in državna zavest.

Dopisi

Dravska dolina

Selnica ob Dravi. Vsem je še živo v spominu, s kakim uspehom je Prosvetno društvo od Sv. Tomaža pri Ormožu lansko leto gostovalo v našem Slomšekovem domu. Isto društvo vprizori v soboto, 6. aprila, ob osmih zvečer in v nedeljo nato ob treh popoldne na našem odru igro v štirih dejanjih: »Velicina ljubeznik. Pridite!

Dravsko polje

Pekre pri Mariboru. Pri nas je obhajal dne 25. marca 80 letnico g. nadgozdar v pokoju Jožef Fiedler. Jubilant je še čil in zdrav ter še vedno rad čita »Slov. gospodarja« in druge katoliške liste. K njegovemu jubileju mu iskreno čestitajo njegova hčerka Anduša in svaki Joško, prijatelji in znanci, želeč mu, da bi dočkal še vrsto let zdrav in zadovoljen!

Slivnica pri Mariboru. V Hotinji vasi je dne 29. marca dopolnil 80 let življenja ugleden kmet Franc Goričan. Jubilant izhaja iz izredno žilavega rodu. Izmed petih bratov in treh sester žive še trije bratje in tri sestre, vsi že nosijo čez sedem križev, ena sestra šteje celo že 85 let. Poroden je bil z zdaj že 16 let rajno Marijo, roj. Divjak iz Orehove vasi. Imela sta 12 otrok, kateri so razen dveh sinov in dveh hčerk vsi že odrasli pomrli. Sin Jožef je po svetovni vojni ostal v Černovicah v Bukovini in se tam oženil,

sin Jakob pa je čislal čevljarški mojster, hčerka Neža je že pred vojno odšla v Ameriko in se tam omožila, najmlajša Trezika pa po prerani smrti matere doma skrbno gospodinja in lepo streže očetu. Jubilant je v kljub vsem težkim udarcem, ki so ga v teku dolgega življenja zadeli — saj je dvakrat pogorel, gledal, kako so mu že odrasle otroke in skrbno ženo drugega za drugim odnašali na pokopališče in mnogo drugih nesreč prenesel — še vedno krepak ter še čvrsto drži za plug, vihti koso in vodi obširno kmetijo. Palice in očal še ne potrebuje in človek bi mu ne prisodil osmih križev, če ga vidi ob nedeljah in praznikih urnih korakov ubirati v čez pol ure oddaljeno farno cerkev. Možu poštenjaku, ki je že dolga leta zvest naročnik »Slov. gospodarja« in nekaterih nabožnih listov, želimo, da ga Bog ohrani še mnogo let tako čvrstega in mu da v sreči in miru uživati sadove svojega marljivega in poštenega dela!

Vurberg. Na cvetno nedeljo se je vršila v župnijskem domu spominska svečanost za blagopokojnim g. župnikom, katere se je udeležilo mnogo ljudi. Otvoritveno besedo je imel g. šolski upravitelj Prah, ki je blagopokojnemu v spomin spregovoril v imenu Kmečke zveze in Sadjarske podružnice. Rajnikovo politično in narodno delo je orisal posestnik Jakob Felicjan. Zaslužnost in gorečnost Martijinih mladinskih kongregacij sta izstavila gđca Marija Pirnik in mladenič Slav-

ko Felicjan. V imenu Prosvete je govoril predsednik društva. Kot moza energije in velike dobrote ga je slavil g. provizor. Zaključek je tvorila pesem. Tako se ti žalostni dnevi vedno bolj odmikajo. Pomlad prihaja v deželo, ki nam prinaša nove upe, vstaja vesela nada, da bomo imeli kaj kmalu spet duhovnega očeta. Da bi ga le bili vredni sprejeti! — V času bolezni g. župnika je bilo bolj tiho delo v organizacijah in društvih. To priliko pa so izrabili igralci Fantovskega odseka in Dekliškega krožka iz Ptujja, ki so nam na kvatrno nedeljo v postu zaigrali na našem odru prelepo igro »V temotič« s tako dovršenostjo in doživeto, da nam ne gre iz spomina.

Vurberg. Moramo braniti svojo čast. Fantje iz sosednje fare hodijo k nam vasovat, zlasti se prikladijo večkrat v sončno Krčevino. Zgodi se pa večkrat, da napravijo kake neumnosti. Tako so na veliko soboto zvečer obkrali posestnika in mizarja Nerata, da se je moral zateči v bolnišnico. Žalostno je, če dekleta takim razgrajajem odpirajo okna! Obsodbe so pa vredne tudi hiše, ki jim dajejo zaslonbe in priliko. Kdor ima poštene namene, naj pride za dne in sam, ne da hodi s celim regimentom klati-vitezov vasovat in izzivat domačine, ki so toliko pametni, da si nočejo mazati rok ob njih z obračunom, dasi bi pošteno zaslužili. Če pa si bodo drznili še dalje delati nepoštenosti pri nas, bomo poklicali na pomoč oblast, da si jih malo pobliže ogleda. Priporočam pa se v prvi vrsti vsem pamet, starem kakor mladim, in ozdravljeni bomo te nadlegi!

Sv. Martin pod Vurbergom. Društvo Rejec malih živali Trnice je 18. februarja pri nas priredilo predavanje o reji malih živali z razstavo izdelkov iz angora volne ter kunčje kožuškovine. Ob tej priliki so posredni poslušalci pokazali toliko zanimanje za proizvode teh izdelkov, da so z nekaj komadi vzorcev krzna, katere jim je delegat društva razkazoval, odšli, še preden je prišel predavatelj. Upati je, da bodo prizadeti te vzorce po tej objavi takoj vrnil.

Št. Janž na Dravskem polju. Fantovski odsek in Dekliški krožek priredita v nedeljo, 7. aprila, po večernicah ob treh v društveni dvorani akademijo s telovadnimi in pevskimi točkami.

Trnlice na Dravskem polju. Kmečko nadaljevalna šola priredi v nedeljo, 7. aprila, ob dveh popoldne pri g. Šolarju v Zlatolcih zanimivo in poučno predavanje o gozdarstvu. Predaval bo šumarski referent iz Maribora.

Slovenska Krajina

Slov. krajina. Na veliki teden so se vrnili iz toplejših krajev v svojo osamljena gnezda štrki — prvi znanilci tople pomladi. Njih klekanje in mirno kroženje nad našimi domovi je opazujočemu človeku dajalo nekako zagotovilo, da se bo v deželo kmalu vrnila razveseljujoča pomlad. — Kmalu za štrki so priletele tudi lastovke, a reviče so bile razočarane, ko je pretekli četrtek na novo zapadli sneg pobelil njihova gnezda. Tako poznega snega se le malokdo spominja.

Turnišče. Velikonočne praznike smo prav slovesno praznovali. Naše nove orgle, ki so jih naši dijak in razumniki videli prvič po inštalaciji, so lepemu petju dajale še posebej sijaj. — S toplej-

čisto iz tira. Zdaj je iz pohlevnega moža postal razdražen bik, ki se je kjer koli zadel z rogov. Bog vari, da bi mu žena kaj oponesla! Saj je že tako, ko je tiščala jezik za zobmi, dosti rogovilil nad njo.

Smeha so obsodili. Da ni redno plačeval obrokov za dolg, ki so ga vzeli pod zaščito — so mu trobili na uho; bil je namreč naglušen. Toda slišal je vse, o, še prav dobro! Le razumeti ni mogel, da mu bodo prodali njive, ki jih je toliko let z ljubeznijo gojil. Te brazde, ki jih je namakal s svojim pekočim znojem, te vratnice, ki jih je z motiko poravnava, ko so krave s plugom čakale na tratnici — in je njivo že zoral. Oh, vse to mu bodo vzeli. Polja, polja moja! Prirastla ste mi na srce, je nemo trpel Smeh...

Ko je ves iz sebe hodil pred licitacijsko komisijo, je mahal z rokami in kazal svoje njive, ki jih naj vzemo — in prodajo. V obeh se mu je zrcalila pravcata groza in je s solzami izmita kapljala na ljubljeno zemljo, ki je zanj zgubljena...

*

Ko sta kravi in tele — bilo je osem mesecev staro — napojila, je stari stopil v hišo.

Čez nekaj minut se je vrnil na podstenje. Na glavi je imel obnošen, rjav klobuk in oblekel si je bil še suknjo.

»Štef, jaz pojdem —« se je oglašil oče.

Sin ga je pogledal nekoliko osuplo; ušlo mu je vprašanje: »Kam pa?«

»Saj veš —«

»Iskat porokov? Mislil sem si...«

Stari je vzdihnil in šel. Odpril je vrata in stopil na kolnik pred hišami.

Sin je nekaj časa zrl za očetom. Starec je mukoma prestavljal noge po razmočeni poti. Taval je, kakor bi bil vinjen, sem in tja. Blato je škropilo na vse strani, kadar koli je stopil.

Čez nekaj časa je obstal.

Sinu se je zdelo, da se oče obotavlja tam na poti. Spoznal je, kaka muka je zanj, da mora moledovati okrog po hišah, da bi se ga usmilili in mu šli za poroka. Topolovčarji tega niso radi storili.

Sina je bolelo pri srcu. Njegov oče se mora tako hudo ponižati! In zakaj? Mar ni delal, kakor je le mogel, mar ni prijel tam, kjer je bilo treba? In on, njegov sin, prav tako. Še za občinskega cestarja sta bila, ko še on ni bil v tujini. In potem to leto v Nemčiji... Ali ni garal kakor živina — in samo zato, da pomaga domu iz dolgovi! Oče se je pa ta čas gnal doma, da bolj ni mogel. — In kljub temu vse zamen.

(Dalje sledi)

nih državah izdelali 1627 civilnih letal za domačo rabo, v isti dobi lanskega leta pa samo 850. Varnost v zračnem prometu se je v državah zelo povečala, tako da odpade danes ena smrtna nesreča na 23.430 letov, na vsakega ubitega poletnika pride 51,7 milijona milj, na ubitega pilota pa celo 72,9 milijona milj.

Zamenjalnica za čevlje. V Paderbonu v Nemčiji so uredili zamenjalnico za obutev. Ljudje čevlje, ki jih več ne uporabljajo, ali ki jim niso več primerni, tu lahko prodajo ali pa zamenjajo za primerno obutev. Že od vsega početka je v tej zamenjalnici vladal živahen promet. Izkazalo se je pred vsem, da zelo ustreza družinam z otroki, ki hitro odrasčajo svojim čevljem.